

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด - 19 สร้างผลกระทบในการดำรงชีวิต การเรียน และการทำงานได้ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยวิถีการดำเนินชีวิตในทุก ๆ ด้าน ทำให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยจำเป็นต้องปรับตัวเพื่ออยู่รอด ตั้งแต่การอยู่บ้าน และลดการเดินทาง ส่วนภาคธุรกิจ เช่น ร้านอาหาร ศูนย์การค้า ธนาคาร ทั้งหมดต้องปรับตัว มีการเว้นระยะห่าง (Social distancing) การตรวจคัดกรอง การบันทึกการเข้าออก (Check in) สร้างมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจสูงกว่ากรณีของโรคซาร์ส (Sars) (สถาบันพระปกเกล้า. 2563) นอกจากนี้ ยังเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำรงชีวิตของประชาชน และใช้ชีวิตตามแนวทางความปกติใหม่ (New Normal) เช่น การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ และนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตกันมาก การปรากฏคำว่า Next Normal หรือ ความปกติถัดไปบ่งบอกถึง การใช้ชีวิตในรูปแบบใหม่ ของคนทุกวัยอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากที่ได้ปรับตัวกับสถานการณ์ โควิด - 19 เพื่อความอยู่รอดจนเกิดเป็นความคุ้นชิน ทั้งวิถีคิด วิถีเรียนรู้ วิถีสื่อสาร และวิถีปฏิบัติ (เสกสรรค์ พันธบุณยมิ. ออนไลน์. 2565)

แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (Professional Community Learning: PLC) เป็นเครื่องมือในทางการศึกษาในการดำรงชีวิตที่ดีของบุคลากรทางการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 หัวใจสำคัญ คือ การเปลี่ยนบทบาทของครูจาก “การสอน” (Teacher) มาเป็น “ครูฝึก” (Coach) หรือ ครูผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Learning Facilitator) การเรียนรู้แบบปัจเจก (Individual Learning) มาเป็นการเรียนรู้แบบกลุ่ม (Team Learning) เปลี่ยนจากการแข่งขันมาเป็นการเน้นความร่วมมือ หรือช่วยเหลือแบ่งปัน และสร้างสังคมแห่งกัลยาณมิตรให้เกิดขึ้นในการเรียนรู้ (วิจารณ์ พานิช. 2555 : 134) เป็นกระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มาร่วมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน ตรวจสอบและสะท้อนผลการปฏิบัติงานทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้น โดยมุ่งเน้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560 : 2) ดังกล่าวข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่า ในบริบทของสถานศึกษาการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษามีความจำเป็นจะต้องมีการนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพมาบริหารจัดการให้เกิดการทำงานแบบมี

ส่วนร่วมและดูแลซึ่งกันและกันทั้งความสัมพันธ์ระหว่างครูกับครู ครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาอยู่ที่การพัฒนาทุกคนให้เป็น "คนเก่ง คนดี และมีความสุข" โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับช่วงวัย และเป็นไปตามศักยภาพ ความต้องการของสังคม ทั้งในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะคุณธรรม และจิตสำนึกที่พึงประสงค์ และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ส่งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต้องหันมาให้ความสำคัญและความสนใจในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะดังกล่าว (สายรุ้ง ชิตา. 2559 : 93) สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560 : 8)

จังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันออกของอ่าวไทย มีแนวชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 87 กิโลเมตร อาณาเขตด้านทิศตะวันออกติดกับจังหวัดตราด และจังหวัดพระตะบอง ราชอาณาจักรกัมพูชา แนวเขตยาวประมาณ 86 กิโลเมตร (สำนักงานจังหวัดจันทบุรี. 2564 : 1) โรงเรียนเครือหวายวิทยาคม เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ตั้งอยู่เขตพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ตำบลโป่งน้ำร้อน อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี สังกัดอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ได้มีการจัดการเรียนการสอนในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ตามบริบทผู้เรียน เช่น จัดการเรียนรู้รูปแบบ On-line ในกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์การสื่อสาร รูปแบบ On-hand กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์การสื่อสาร ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งครูผู้สอนก็มีความถนัดในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป ส่งผลให้ผู้เรียนติดตามช่องทางการเรียนรู้ลำบาก และมีอุปสรรคอยู่บ่อยครั้ง ทำให้การจัดการเรียนรู้ในปีการศึกษา 2564 ก่อให้เกิดความเครียด และไม่มีความสุขในการเรียนรู้ การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญในการบริหารจัดการในการเสริมศักยภาพและสร้างความสุขให้เกิดขึ้นกับนักเรียนและบุคลากร (โรงเรียนเครือหวายวิทยาคม. 2564 : 21) ดังนั้น ในปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเครือหวายวิทยาคมจึงมีการประเมินความสุขของผู้เรียนด้วยแบบประเมินความสุขกรมสุขภาพจิต ก่อนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตาราง 1 ผลการประเมินความสุขผู้เรียนก่อนการพัฒนาการเรียนรู้อิงปีการศึกษา 2565

ข้อ	คำถาม	ไม่ เลย	เล็ก น้อย	มาก	มาก ที่สุด	รวม
1	นักเรียนรู้สึกพึงพอใจในชีวิต	33	45	47	58	183
2	นักเรียนรู้สึกสบายใจต่อการเรียนรู้	73	51	30	29	183
3	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ กับการดำเนิน ชีวิตประจำวัน	64	44	24	51	183
4	นักเรียนรู้สึกผิดหวังในตนเอง	23	14	76	70	183
5	นักเรียนรู้สึกว่าชีวิตมีแต่ความทุกข์	32	34	56	61	183
6	นักเรียนสามารถทำใจยอมรับได้สำหรับปัญหา ที่ยากจะแก้ไขในการเรียนรู้	65	54	34	30	183
7	นักเรียนมั่นใจว่าจะสามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อมีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นกับตนเอง	14	24	46	99	183
8	นักเรียนมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงที่ เกิดขึ้นในชีวิต	32	42	76	33	183
9	นักเรียนรู้สึกเห็นอกเห็นใจเมื่อเพื่อนมีความ ทุกข์	7	12	75	89	183
10	นักเรียนรู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือเพื่อนที่มี ปัญหา	6	16	35	126	183
11	นักเรียนให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกครั้งเมื่อมี โอกาส	8	11	77	87	183
12	นักเรียนรู้สึกภูมิใจในตนเอง	10	13	65	95	183
13	นักเรียนรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย เมื่ออยู่ใน ครอบครัว	8	20	33	122	183

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ไม่ เลย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด	รวม
14	หากนักเรียนป่วยหนัก นักเรียนเชื่อว่า ครอบครัวจะดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี	7	12	45	119	183
15	สมาชิกในครอบครัวนักเรียนมีความรัก และ ผูกพันต่อกัน	21	40	34	88	183
16	นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน (ทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้)	28	46	46	63	183
17	นักเรียนชอบครูที่มีบุคลิกภาพ กิริยา มารยาท และการแสดงออกที่เหมาะสม	0	8	54	121	183
18	ครูที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีจะส่งผลต่อการเรียนรู้ ของนักเรียน	0	3	46	134	183
19	ครูที่ให้ความช่วยเหลือ และ ให้คำปรึกษาปัญหา แก่นักเรียน เป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการ	0	0	39	144	183
20	นักเรียนรู้สึกว่าคุณค่าต่อโรงเรียน	9	7	89	78	183

ผลการประเมินความสุขผู้เรียนก่อนการพัฒนาการเรียนรู้ (โรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม. 2565: 12)

จากการศึกษาปัญหาด้านการศึกษาที่เกิดจากผลกระทบในยุคความปรกติถัดไปของโรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม พบว่า เมื่อจำเป็นต้องเปิดสถานศึกษาในขณะที่ยังมีการแพร่ระบาดของโควิด-19 การปรับตัวหลังวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้น นักเรียนรู้สึกสบายใจต่อการเรียนรู้สูงถึง 73 ราย ทำให้สถานศึกษาจะต้องมีการปรับพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันในโรงเรียนเพื่อความปลอดภัยควบคู่ไปกับสุขภาวะทางจิตใจของผู้เรียน และฟื้นฟูการเรียนรู้ การสอน พร้อมพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอน ซึ่งพบว่า ช่วงแรกของการเปิดเรียน มีนักเรียนขาดเรียนและไม่มาโรงเรียนติดต่อกันเป็นจำนวนมาก เนื่องจากนักเรียนยังไม่มีความพร้อมในการปรับตัว เกิดความกังวล และผู้ปกครองยังไม่พร้อมที่จะให้นักเรียนมาโรงเรียน ในขณะที่ครูผู้สอนต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทุกกลุ่มนั้น ก็ยังเป็นภาระที่ก่อให้เกิดความเครียดในการทำงานเช่นกัน เมื่อเกิดอุปสรรคในการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียน เกิดสภาวะความเครียดและไม่มีความสุขในการเรียนรู้ อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนของครูยังไม่น่าสนใจ ยังขาดกิจกรรมที่

ดึงดูดผู้เรียนจึงเป็นข้อจำกัดในการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนต้องมีความกังวลที่หลากหลายทำให้เกิดความ ล้าของร่างกาย และสมอง เกิดอุปสรรคในการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียนเกิดความเครียด และ ไม่มีความสุขในการเรียนรู้ ดังนั้นการดำเนินงานด้วยการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ จึง เป็นกระบวนการสำคัญที่สามารถทำให้เกิดแนวทางการพัฒนา และนำไปสู่การจัดการเรียนรู้อย่างมี ความสุขได้ โดยการศึกษาสภาพปัญหา แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อให้เกิดแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือการเรียนรู้ ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของครูผู้สอน และผู้เรียนให้มีความสุขในยุคความปรกติถัดไป

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาเรื่องการบริหารชุมชนแห่งการ เรียนรู้เชิงวิชาชีพสู่การพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีความสุขในยุคความปรกติถัดไป : กรณีศึกษา โรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี โดยมุ่งหวังว่าผลการศึกษจะเป็น แนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในยุคความปรกติถัดไป โรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขในยุคความปรกติถัดไป โรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
3. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสู่การพัฒนาการเรียนรู้ อย่างมีความสุขในยุคความปรกติถัดไป โรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นองค์ความรู้ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องใน โรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม เกี่ยวกับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสู่การพัฒนาการเรียนรู้ อย่างมีความสุขในยุคความปรกติถัดไป และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประกอบการกำหนดนโยบาย รูปแบบแนวทางการดำเนินงานการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสู่การพัฒนาการเรียนรู้อย่าง มีความสุข ในยุคความปรกติถัดไป เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุดแก่ผู้เรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

การเลือกโรงเรียนที่เป็นพื้นที่ การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกโรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

1. การเลือกพื้นที่ มีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

1.1 เป็นโรงเรียนที่ใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ในยุคความปรกคติดไป

1.2 เป็นโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพระดับ เขตพื้นที่การศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู โรงเรียนเครือข่ายวิทยาคมเต็มใจให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย

2. ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Person)

ผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัยเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 15 คน ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 1 คน อธิการผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูผู้สอน 5 คน นักเรียน 3 คน และผู้ปกครอง จำนวน 3 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ หมายถึง การรวมกลุ่มของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ร่วมมือร่วมใจ ในการร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแบ่งปันประสบการณ์ เพื่อพัฒนาวิชาชีพในการเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองจากภายในสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยเน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขของการทำงานร่วมกัน ในโรงเรียนประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีภาวะผู้นำเชิงสนับสนุนและภาวะผู้นำร่วม หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน ให้กำลังใจกัน การประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ไปสู่เป้าหมายเดียวกัน มีการกระจายอำนาจความเป็นผู้นำ เปิดโอกาส และสนับสนุนให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

2. การสร้างวัฒนธรรมความร่วมมือ หมายถึง การมีค่านิยม เป้าหมายในการปฏิบัติงานระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนไปในทิศทางเดียวกัน คือการเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ความสำเร็จร่วมกัน

3. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การเรียนรู้สืบเสาะแสวงหา ริเริ่มสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ๆ ในการปฏิบัติงาน พัฒนาวิชาชีพโดยเปลี่ยนจากครูเป็นผู้เรียนรู้ นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ มีการสะท้อนผลการปฏิบัติงานและพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน

4. การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึง การสร้างวัฒนธรรมความร่วมมือในการทำงานแบบมีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และพันธกิจร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ สนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุผลที่เกิดกับการเรียนรู้ของผู้เรียน

การพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีความสุขในยุคความปรกฏิดัดไป หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนมีการพัฒนาตนเองให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามเนื้อหาสาระสำคัญ และความถนัด ความชอบในการเรียนรู้ ประกอบกับการมีมาตรการความปลอดภัยด้านสุขอนามัย และมุ่งเน้นในด้านสุขภาวะทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อสร้างความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขที่ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านครูผู้สอน คือ การที่ครูผู้สอนมีความเป็นผู้นำทางการเรียนรู้ที่สามารถสร้างทัศนคติเชิงบวกในการเรียน ซึ่งจะต้องมีการวางตัวเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางบุคลิกภาพที่เป็นกันเอง อารมณ์ขัน ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่งกายสุภาพ สามารถจดจำและรู้จักนักเรียนได้ทุกคน มีการสื่อสารเชิงบวก เป็นที่ปรึกษาให้ผู้เรียนได้ และการเตรียมความพร้อมในเนื้อหาสาระ การมีส่วนร่วมต่อผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม คือ การที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจในสถานศึกษาที่มีการจัดบรรยากาศที่ดี ดันไม้ร่มรื่น มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความปลอดภัย ห้องเรียนปริมาณที่เพียงพอต่อการเรียนรู้ รวมถึงการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคล เช่น ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับครู ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

3. ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ การที่ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียนรู้ และเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ที่จะเกิดผลประโยชน์ต่อตนเอง มีการปรับตัวและสร้างเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น ซึ่งเป็นการปลูกฝังการเห็นคุณค่าในตนเอง และการเรียนรู้

4. ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างการเรียนรู้ที่ตอบสนองความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยผู้บริหารและครูผู้สอนต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานในการออกแบบกิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการปฏิบัติ และความสุขในการเรียน ส่งเสริมการสร้างจินตนาการให้ผู้เรียนสามารถมีความคิดเชิงสร้างสรรค์ และมีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานฯ หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานฯ โรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัชฌมศึกษาจันทบุรี ๓๓๓

อดีตผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง อดีตผู้อำนวยการ โรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

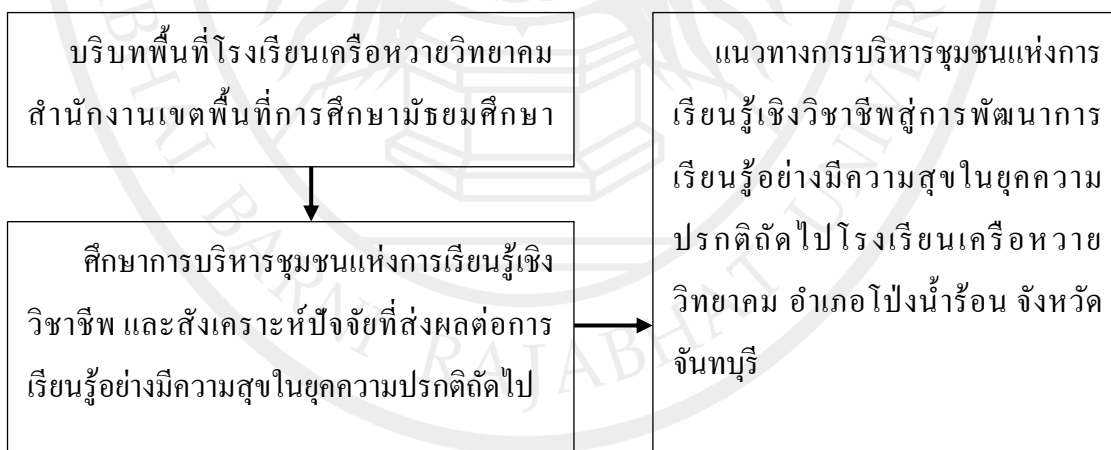
ครูผู้สอน หมายถึง ครูประจำการ ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเครือข่าย วิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนโรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเครือข่ายวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยในการดำเนินการ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี